

ת"פ 14442/03/17 - מדינת ישראל נגד אורית כהן

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 14442-03-17 מדינת ישראל נ' כהן יעקב

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורית כהן

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה, ורד ליבוביץ - מתמחה
ב"כ הנאשמת, עו"ד יהושוע שטיין
הנאשמת בעצמה

גזר דין

על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון, הורשע ה הנאשמת בעבירה של מרמה והפרת אמונים.

החל משנת 1999 עבדה הנאשמת במכון הביולוגי בנס ציונה, הן כרופאה וטרינרית מומחית ברפואת חיות מעבדה והן כמומחית בניהול אורוות סוסים ב"תנאי ייצור נאותים" לצרכים רפואיים.

במהלך עבודתה במכון ניהלה הנאשמת את אורוות הסוסים ובין השנים 2007-2010, נוסף על תפקידה, שימשה גם כממלאת ראש ענף החי במכון.

בין הנאשמת לבין ד"ר אמיר בלגה, היתה הכרות מוקדמת, על רקע לימודי השניים, באמצע שנות ה-90 לימודי וטרינריה בסלובקיה.

בין השנים 2007-2014 סיפק ד"ר בלגה למכון, כרופא וטרינר, שירותים שונים, עבור סוסי המכון.

הנאשמת, מתוקף תפקידה, היא שהזמינה את שירותיו של ד"ר בלגה בעת הצורך וכן היא זו שהיתה אחד הגורמים אשר אישרו את המשך מתן שירותיו מדי שנה.

בנוסף על כל אלה היתה הנאשמת אחראית אף על רכישת סוסים חדשים עבור המכון.

בכתב האישום מפורט בהרחבה תהליך הכנת נסיוב להצלת חיים מהכשת נחש המופק בדם סוסים אותם

מגדלים לצורך כך.

הסוסים המשמשים לצורך תהליך זה מוחזקים באורווה של המכון הוטרינרי. אורווה זו אינה עומדת בתקן הבינ"ל הנדרש לצורך כך.

ניסיונות של משרד הבריאות לאורך השנים להגיע עם המכון להסכמה לשדרוג האורווה, על מנת שתעמוד בתקן, לא צלחו, בשל המחיר הגבוה אותו דרש המכון עבור שדרוג האורוות.

החל משנת 2009 פעל משרד הבריאות להקים אורווה בתקן המתאים לצורך הפקת הנסיוב האמור ובין היתר פנה אל המכון הביולוגי לבדוק התכנות הקמת האורווה במסגרת המכון.

הנהלת המכון סרבה להקים את האורווה, אך הסכימה ליעץ למשרד הבריאות לצורך הקמתה. ייעוץ זה ניתן, בין היתר, על ידי הנאשמת.

בתקופה שבין ספטמבר 2009 - מרץ 2012, יעצה הנאשמת מעת לעת, למשרד הבריאות ולמשרד החקלאות בכל הנוגע להקמת אורוות סוסים בתנאי התקן הנדרש לצורך הפקת הנסיוב.

במסגרת תפקידה ולצורך מתן הייעוץ, קיבלה הנאשמת ב-4/8/11 טיוטה של בקשת מידע, שהוכנה במשרד הבריאות - מדובר בהזמנה לקבל הצעות להקמת אורווה בתנאי התקן לצורך הפקת הנסיוב, דהיינו, הליך מקדים לבחירת גורם חיצוני להקמת האורווה עבור משרד הבריאות, כאשר שווי ההתקשרות נאמד במיליוני שקלים.

ביום 8/8/11 העבירה הנאשמת טיוטה זו אל ד"ר בלגה, אשר לא היה מוסמך לקבלו.

במועד כלשהו לאחר שהנאשמת קיבלה לידיה את מסמך הטיטה ולכל היותר באוגוסט 2011, נודע לנאשמת מתוקף תפקידה כי משרד הבריאות פנה אל המכון הוטרינרי, הפועל תחת משרד החקלאות, להגיש הצעה להקמת אורווה. הנאשמת וד"ר בלגה החליטו כי אם וככל שיתפרסם מכרז להקמת האורווה כאמור, הם ישתפו פעולה לצורך הקמת האורווה במשק של ד"ר בלגה במושב חניאל וכי יגישו למשרד הבריאות הצעה מטעמם.

בסוף שנת 2011-תחילת שנת 2012 הגיש המכון הוטרינרי למשרד הבריאות הצעה להקמת האורווה, כך שתעמוד בתנאי התקן הנדרש.

בתחילת שנת 2012 התבקשה הנאשמת על ידי נציגי משרד הבריאות לחוות את דעתה המקצועית ביחס לתכנית המכון הוטרינרי לבניית האורווה. לצורך כך קיבלה ממשרד הבריאות את המסמכים שעמדו בבסיס ההצעה והיא העירה את הערותיה .

בנסיבות אלה ולאור שיתוף הפעולה שלה עם ד"ר בלגה, היתה הנאשמת נתונה במצב של ניגוד עניינים בעת מתן הייעוץ וכתובת חוות הדעת עבור משרד הבריאות.

מנימוקיה שלה, לא הודיעה הנאשמת לממונים עליה במכון הביולוגי או לקציני משרד הבריאות, אודות העניין האישי שלה בהקמת האורווה, כאמור, בשיתוף עם ד"ר בלגה.

לאחר שהנאשמת חוותה דעתה ביחס לתכנית המכון הוטרינרי, החליט משרד הבריאות לנקוט בדרך של פרסום הצעת הקמת האורווה, חלף שיתוף הפעולה עם משרד החקלאות וזאת בשל עלויות ההקמה הגבוהות שנדרשו על ידי המכון הוטרינרי.

במהלך יולי 2012 פרסם משרד הבריאות את הצעת ההקמה ובין יתר התנאים שנקבעו, נדרש המציע להעסיק מנהל איכות שיהיה בעלה הסמכה וניסיון בתחום הבטחת האיכות והתקן לגבי טיפול בסוסים וכן וטרינר בעל הסמכה בתחום הטיפול בסוסים ועבודה בתנאי התקן הנדרש.

בסוף יולי 2012 חתמו הנאשמת וד"ר בלגה על מסמך הבנות לצורך הקמה ותפעול משותף של אורווה העומדת בתנאי מסמך ההצעה. בהסכם האמור נקבע כי הנאשמת תהיה זכאית לחלק מרווחי האורווה.

הנאשמת וד"ר בלגה הגישו את הצעתם להקמת האורווה בשם חברה שבבעלות ד"ר בלגה ומי שחתם על ההצעה היה ד"ר בלגה. זו היתה ההצעה היחידה שהוגשה במענה להצעת משרד הבריאות.

בהצעה צויין כי ד"ר בלגה עובד עם וטרינר בעל ניסיון בהקמת אורוות העומדת בתקן הנדרש בהתאם למסמך הצעת ההקמה.

באוקטובר 2012 שכרו הנאשמת וד"ר בלגה יועץ עסקי שיסייע להם בהכנת התכנית העסקית להקמת האורווה ושילמו באופן שווה את שכר טרחתו.

הנאשמת לקחה חלק פעיל בגיבוש וניסוח ההצעה ובכלל זה כתבה את הנוהלים של האורווה המתוכננת והכינה את המסמכים המקצועיים שעמדו בבסיס ההצעה.

לאחר הגשת ההצעה, במחצית השניה של 2012 והמחצית הראשונה של 2013, ניהלו הנאשמת וד"ר בלגה בסיועו של היועץ העסקי, מו"מ מול משרד הבריאות בנוגע להקמת האורווה. הנאשמת היתה מעורבת באופן ישיר וגלוי במו"מ ועמדה בקשר שוטף בעניין זה עם נציגי משרד הבריאות, אשר ידעו כי הנאשמת תהיה הוטרינרית המוסמכת באורווה, זאת במקביל לתפקידה במכון הביולוגי ומבלי להודיע לממונים עליה על מסמך ההבנות עם ד"ר בלגה.

סוף דבר ולאחר מו"מ שנמשך מספר חודשים ומסיבה שאינה ידועה במדויק, לא התקבלה הצעתם של

הנאשמת וד"ר בלגה ומשרד הבריאות החליט לפרסם מכרז פומבי להקמת האורווה.

בכתב האישום פורטה פעילותה של הנאשמת מול משרד הבריאות במסגרת המכרז.

טרם פרסום המכרז להקמת האורווה, קיבלה הנאשמת טיוטה של מסמכי המכרז מהוטרינר האחראי במשרד הבריאות זאת על מנת להתייעץ עימה בנושאים הנוגעים למכרז מתוקף תפקידיה וניסיונה כמומחית לענין במכון הביולוגי.

ביום 28/10/13 פרסם משרד הבריאות מכרז פומבי לאספקת אורווה ותפעולה לשם הפקת הנסיון. תקופת ההתקשרות על פי המכרז היתה לשבע שנים עם אפשרות להארכה לתקופות נוספות של עד עשר שנים.

בתקופה שלאחר פרסום המכרז וטרם הגשת הצעתה, פנתה הנאשמת לוטרינר האחראי במשרד הבריאות, על מנת לברר פרטים שונים הנוגעים להתקדמות המכרז ולא מסרה לו כי בכוונתה להגיש הצעה יחד עם ד"ר בלגה.

בתחילת שנת 2014 הגישו הנאשמת וד"ר בלגה הצעה להקמת האורווה באמצעות החברה של ד"ר בלגה. למכרז ניגשו חמש חברות. ארבע מהן נפסלו כיוון שלא עמדו בתני הסף של המכרז. הצעתה של החברה של ד"ר בלגה הועברה לשלב בדיקת הצעת המחיר ולאחר מו"מ מול משרד הבריאות נבחרה כהצעה הזוכה.

הנאשמת קיבלה מתוקף תפקידה מידע מקדים על הצורך של משרד הבריאות בהקמת האורווה ועל התקדמות תהליכי המכרז. הנאשמת לא עדכנה את הממונים עליה במכון הביולוגי על יחסיה העסקיים עם ד"ר בלגה, על השתתפותה במכרז ביחד עימו ועל זכייתה במכרז.

בתקופה שבין אוגוסט 2011 לאוגוסט 2014, במקביל לשיתוף הפעולה בין הנאשמת לד"ר בלגה בנושא הקמת האורווה, לא חדלה הנאשמת מלזמן את ד"ר בלגה למתן שירותים וטרינריים עבור המכון.

כאמור לעיל, כתב האישום שהוגש נגד הנאשמת, על פירוט עובדותיו, כפי שצוינו לעיל, הוגש במסגרת הסדר טיעון.

כפי שציינו הצדדים בהסדר טיעון, הרי שההסדר הוא תוצאה של מחלוקות ביניהם הנוגעות לראיות בתיק ולאופן פירושן וההסכמות העובדתיות שבכתב האישום המתוקן משקפות את המצב הראיתי בתיק.

הצדדים עתרו במשותף כי על הנאשמת יוטל עונש מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, בצד מאסר מותנה וכן קנס וכי סכום הקנס יופקד בקופת ביהמ"ש טרם הטיעונים לעונש.

המאשימה הוסיפה כי לקחה בחשבון את הודאתה של הנאשמת ואת נטילת האחריות ומעבר למשמעותן של אלה, יש בכך משום חיסכון בזמן שיפוטי. יש בהסדר הטיעון, לטעמה של המאשימה, כדי לאזן נכונה בין האינטרסים הציבוריים לבין נסיבותיה של הנאשמת.

ב"כ הנאשמת הוסיף כי הנאשמת נקלעה למצב שלא היתה צריכה להקלע אליו וכן עתר לכך שלאור היותה של הנאשמת אם לשלושה ילדים בגילאי בית ספר, יחל ריצוי עונש עבודות השירות לאחר פתיחתה של שנת הלימודים.

הנאשמת הורשעה, כאמור בעבירה של מרמה והפרת אמונים ואכן יש במעשיה של הנאשמת משום מרמה ומשום הפרת האמון הרב שניתן בה בשל תפקידה הבכיר והחשוב, במקום עבודתה שאף הוא מקום עבודה שחשיבותו לציבור רבה.

הפרת האמון של הנאשמת היתה בוטה וחזרה על עצמה לאורך תקופה ארוכה ובמספר הזדמנויות.

הנאשמת העדיפה את האינטרסים האישיים - כלכליים של עצמה, על פני האמון, היושרה והנאמנות שהיה עליה לרחוש למקום עבודתה ולציבור.

יש במעשים אלה, כשהם מבוצעים על ידי עובד הציבור כדי לפגוע מכה קשה באמון הציבור.

יחד עם זאת מדובר בנאשמת שהודתה באשמה ונטלה אחריות על המעשים. עברה של הנאשמת נקי לחלוטין וחרטתה על ביצוע המעשים כנה.

על כן, הסדר הטיעון מאזן נכונה את מכלול השיקולים והאינטרסים ויש לכבדו.

אני גוזרת על הנאשמת -

שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות כהמלצתו של הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 7/5/18.

חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל תעבור עבירה בה הורשעה.

קנס בסכום של ₪ 50,000 או 100 ימי מאסר תמורתו.

מאחר שסכום הקנס במלואו כבר הופקד על ידי הנאשמת בקופת ביהמ"ש, אין עליה לשלם עוד סכום כלשהו.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 3/9/18 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ח, 22 מאי 2018, במעמד הצדדים.